Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

quo si punta prau eseruanda ireb:
tinitoris ta magna sciam accep. mul
to magis punta etna adipiscenda ex
cellentiore habundantiore icelesti
ub cgnitione hre debuit. Cognou g
ho catore suu n ea cgnone g fonsecau
dinu p cipr solo. s ea pou g tuis p aspi
ratione ministrat. Ne ea qds m aedinub
absenshide qr. s ea qtc p psenia cte pla
uonis scientia manifest enebat. Sciendy
tm e q illa pma cgnone hois q decatore
suo hut sic maiore ctiore illa cgnoe
gne isola fide stat. uacit dmis. ita illa
g p modu i excellentia replois diuine
manifeste reuelabit. maiore necesse e
ctiream. Cognou catore suu ho n tn ita
excellent sic p ea cognosce debuiss; si p
struisset. Sic cni iobedientia hois p subse
gnte reuelone plrimu addndu fuit.
Modo u diuine cgnois qua p ho ille
huisse cdit. explicare difficile e excep
to eo q dicimus. q p intina aspirone in
uisibilr edoctus. nullaten deipso catore
suo dubitare potuit. De cognitione sui.
Porro cgnone sui eunde
ho ine ap ma cgnone sua tale acce
pisse cdm. ut debitu obedientie sue
g sup iore agnosce et debitu p uidentie sue
erga inferiore ignoraret. h si q erat semet
ipsu agnosce. cgnitione ordine debitu
suu siue sup se. siue ise. siue subse. ignoro
rare Intelligere q lfes ect. glr iceder de
beret. q age q caue similr. h totu erat se
metipsu agnosce. Sub ox cgnitione dis
ctione ho n huiss; semetipsu n cognouis
set. neq; p uaricatione hox p modu ec
tuiss; re. si p adeox cgnitione n fuiss; il
luminat. Si au qr unde ho a te ap incipio
cgnitione eox. q ec a ipsu uentura fuer
hut. i. si la psu suu. ruina p sciert.
et a mala oia g p mu inipin p ta in
ipsos p eu q fuer ecipso insier similr
si p sciert bona. q habitur fuiss; si in
obedientia p stitisset illud oio p babi
le. ese qnse ee uidr q adistitutione for
ma recte uiuendi mag spectabat. ut
ea facienda dicent pou q ut futura p
dicent. Illud naq: arbtu libtate obe
dientie p uitate minue uidet si ipe
ho an mitu futox p sci dicet. q nec bona
spare cu p scia malox potuiss. neq; cu
p scia bonox mala uenia tenuisset. Ppt
h g mag cuctiens iudicat p mu homine
eox q q facienda fuerant sciam p cepti
accepisse s; eox q futa erant p sciam n ha
buisse. v libin adutmq; parte arbtu
staret. Ltb q desciahois qntu ad p mu
statu p tinet dicisse sufficiat. status.
De q libtate libi arbitrii. p ues
e arbtu v libtate quantu ad eun
de statu p tinet i psenu adicimus.
Libin arbtu homine an peccin huisse
nullaten ambigendu e ta sane libtate
q potuit siue ad bonu. siue ad malu uo
luntatis appetitu inclinare. ad bonu q
gra adiuuante. ad malu u solu p mut
tente n cogente. P ma g libtas arbtu
fuit posse peccare. n posse peccare.
sic ultima erit libtas posse n peccare
n posse peccare. Prima libtas ad bonu
q adiutoriu huit. s ad malu ifirmita
te n b uit. sic tn ut nec ad bonu cogit
nec et malu tneret. Ultima libtas in
bono gram habeb. i malo ifirmitate
n habebit. nec solu gram in bono ad
iuuante. s; et malu efirmante. ad
uuante ut sit posse n peccare. Confir
mante ut sit n posse peccare. Media